

ת"פ 41133/05/14 - מדינת ישראל נגד יוסף דלאל (עציר) - עניינו הסתיים, משה דלאל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41133-05-14 מדינת ישראל נ' דלאל(עציר) 18 נובמבר 2015

ואח'

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יוסף דלאל (עציר) - עניינו הסתיים

2. משה דלאל

הנאשמים

גזר דין - נאשם 2

רקע

1. הנאשם 2 שלפני הועמד לדין בכתב-אישום אחד ביחד עם בנו, נאשם מס' 1 (להלן: הבן או הנאשם 1). נאשם 1 (הבן) צירף תיק זה לתיק אחר שהתנהל בעניינו בבית-המשפט המחוזי בירושלים (ת"פ 30416-01-13), ודינו נגזר שם. בעקבות כך, נותר לפני עניינו של הנאשם 2 בלבד (להלן גם: האב או הנאשם).

ביום 27.11.2014 הורשע הנאשם על-יסוד הודאתו לפני, בעבירה של סיוע להפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק). בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 5.3.2013 דחה בית-המשפט המחוזי בירושלים בקשה למעצר עד תום ההליכים שהגישה המדינה במ"ת 30478-01-13 כנגד הנאשם 1 (הבן) בקשר לת"פ 30416-01-13 (להלן: ההליך העיקרי). בית-המשפט המחוזי הורה על שחרורו של הנאשם 1 (הבן) ממעצר, אך זאת בתנאי שישהה במעצר בית בבית אחותו ביישוב מעלה אדומים בפיקוח אנושי ובאיזוק אלקטרוני. בין תנאי השחרור ממעצר של הנאשם 1 (הבן), נקבע כי הנאשם שלפני (האב), יפקח עליו במעצר הבית. להבטחת תנאי השחרור נקבע, בין השאר, כי הנאשם שלפני (האב) יחתום על ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪, וכך נעשה. ביום 23.5.2013 נמסרה תשובת הנאשם 1 (הבן) לכתב-האישום בהליך העיקרי בבית-המשפט המחוזי, בנוכחותו. המאשימה הודיעה כי איננה מסתפקת בתשובתו לאישום ובהסכמת הצדדים הדיון נדחה לצורך הכנת תיק מוצגים מוסכם, ולהמשך ההידברות בין הצדדים. הנאשם 1 (הבן) זומן להעיד כעד-תביעה במשפטם הנפרד של שותפיו לביצוע העבירה בה הואשם במסגרת התיק העיקרי. העדות נקבעה ליום 16.6.2014 והנאשם 1 (הבן) ידע על המועד. ביום 6.6.2013 פירק הנאשם 1 את האזיק האלקטרוני וברח ממעצר הבית. הנאשם 1 הגיע לעיר טבריה, שכר דירה במלון דירות וגר שם. הנאשם שלפני (האב) עמד בקשר כל העת עם בנו הנאשם 1, וכעבור מספר שבועות אף עבר להתגורר עמו בטבריה וסייע לו בתשלום שכר הדירה. החל מיום 6.6.2013 חיפשה משטרת ישראל אחר הנאשם 1, תוך פניה לבני משפחתם של שני הנאשמים, וכן ניסיונות ליצור קשר עם שני

עמוד 1

הנאשמים, שליחת יחידת סיור לחפש אחר הנאשמים ועוד. ביום 25.2.2014 אותרו ונעצרו שני הנאשמים בסמוך לתחנה המרכזית בירושלים. ממועד בריחתו של הבן, נאשם 1, ועד מעצרו בשנית, ההליך העיקרי נגדו ונגד שותפו לכתב-האישום הושעה, וכך גם ההליך נגד שותפיו לביצוע העבירה.

הנאשם שלפניי (האב) הודה כי במעשיו האמורים סייע לבנו, הנאשם 1, להפר הוראה שניתנה בצו בית-משפט לשם הגנה על חייו, גופו או שלומו של אדם אחר מפני המפר. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של סיוע להפרת הוראה חוקית.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם. ביום 17.12.2014 שמעתי את טיעוני הצדדים לעונש. בתום הדיון, הוריתי על הפניית הנאשם לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות לצורך הכנת חוות-דעת. הדיונים נדחו מספר פעמים, עד אשר הנאשם התייצב לפני הממונה על עבודות שירות, שיתף פעולה עמו והוגשה חוות-דעת ממנו בעניינו. בינתיים, קיבל בית-המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על הנאשם 1 (הבן), בגין חלקו בפרשה בכללותה. בעקבות מתן פסק-הדין האמור של בית-המשפט העליון, ניתנה לצדדים אפשרות להשלים את טיעוניהם לעונש בעניינו של הנאשם בתיק שלפניי.

להלן אעמוד תחילה על התסקיר ועל חוות-דעת הממונה שהוגשו בעניינו של הנאשם. לאחר מכן, אעמוד על השתלשלות העניינים בהליכים משיקים להליך שלפניי, ואז אתייחס לטיעוני הצדדים לעונש בהליך זה. על יסוד כל אלה, אגש למלאכת גזירת דינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן וחוות-דעת הממונה על עבודות השירות

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הנו בן 66, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 35 עד 41. הנאשם מתגורר עם אשתו בירושלים. מסקירת מהלך חייו עולה כי הנאשם התגייס לצה"ל ולאחר שחרורו שב לעבוד בתחום הבניין. במהלך השנים עבד בעבודות שונות, עד אשר שולב במחלקת התברואה של עיריית ירושלים, שם עבד כ- 17 שנה עד ליציאתו לפנסיה מוקדמת לפני כ- 11 שנים. מאז יציאתו לפנסיה, הנאשם עובד מדי פעם בעבודות מזדמנות, אך מתקיים בעיקר מקצבת נכות ומדמי הפנסיה.

שירות המבחן ציין כי לנאשם 5 הרשעות קודמות שהתיישנו. אשר לעבירה נשוא התיק שבכותרת - הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, אך הודה במעשים המתוארים בכתב-האישום. לטענתו, לא רצה לפקח על בנו ואף לא נמצא מתאים לכך על-ידי שירות המבחן. על רקע זה, התקשה לראות את חלקו ואחריותו בביצוע העבירה. בשיחה עם שירות המבחן מסר הנאשם כי הבין את בעיית התנהלותו וכן הוסבר לו כיצד היה עליו לנהוג בתפקידו כמפקח. שירות המבחן התרשם כי קיימים יחסים מורכבים בין הנאשם לבנו (הנאשם 1), כאשר הנאשם נוטה לגונן על בנו ומשליך את בעיית התנהלותו על גורמים חיצוניים, ובכך מתקשה להוות עבורו גורם מציב גבול ומעודד שמירת חוק. ההתרשמות היא כי הנאשם ביצע את העבירה מתוך רצון לעזור לבנו, תוך קושי לראות את השלכות מעשיו.

כגורמי סיכון להישנות התנהגות עבריינית מנה שירות המבחן את מצבו הבריאותי של הנאשם ואת כוחות

התפקוד הנמוכים שלו. שירות המבחן ציין כי במצבים בהם הנאשם מעוניין לעזור לילדיו, הוא עלול לפעול בצורה פורצת גבולות, תוך קושי לבחון את השלכות מעשיו. מנגד, **כגורמי סיכוי** לשיקום מנה שירות המבחן את העובדה כי הנאשם בעל כוחות תפקוד בכך שעבד לפרנסתו מגיל צעיר מאד, בשנים האחרונות הנאשם אינו מעורב בפלילים, וכן הנאשם הביע רצון לנהל אורח חיים שקט ורגוע. בנוסף, צוין כי ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבור הנאשם מפני חזרה על המעשים, וכי הנאשם הפנים כי אין באפשרותו לעזור לבנו במצבים בהם הוא עצמו מסתכן עקב כך בפלילים.

נוכח המפורט לעיל, נוכח ההערכה כי מעשיו של הנאשם אינם מאפיינים את אורח חייו בדרך כלל, ונוכח ההתרשמות כי מאסר בפועל, ולו לריצוי על דרך של עבודות שירות, עלול להקשות על הנאשם בשל גילו ומצבו הבריאותי וכן עלול לפגוע ביחסים המשפחתיים - המליץ שירות המבחן להימנע מכך. כעונש מוחשי, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 160 שעות ומאסר על-תנאי. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, לא בא שירות המבחן בהמלצה על הטלת קנס כספי.

4. בכל הנוגע לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות - בתחילה, נמנע הנאשם מלהתייצב אצל הממונה. לאחר הזדמנות נוספת, התייצב הנאשם אצל הממונה אך הביע שם חוסר מוטיבציה בולטת לבצע עבודות שירות. בסופה של דרך, לאחר הזדמנות חוזרת שניתנה לנאשם, הוגשה לעיוני ביום 18.10.2015 חוות-דעת עדכנית של הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם מתאים לעבודות שירות (בכפוף למגבלות רפואיות) ונמצא לו מקום השמה כפי שפורט בחוות-הדעת.

השתלשלות העניינים בהליכים משיקים להליך שלפניי

5. במהלך ניהול תיק זה, הוגשו לעיוני על-ידי המאשימה מספר החלטות שניתנו בערכאות אחרות, אשר נוגעות במישרין או בעקיפין להליך שלפניי:

6. ראשית, הוגשה לעיוני החלטת כב' השופט מוסק בבית-המשפט המחוזי בירושלים במ"ת (י-ם) 30478-01-13 מדינת ישראל נ' ירושלמי ואח' (5.3.2014). מדובר בהחלטה שדנה בבקשת המדינה לחילוט ערבויות בעקבות הפרת תנאי מעצר הבית של הנאשם 1 (הבן), וכן בעקבות הפרת חובת הפיקוח של הנאשם שלפניי (האב). במסגרת אותה ההחלטה, קבע כב' השופט מוסק כי הנאשם שלפניי (האב) לא מילא את תפקידו כמפקח וכערב, בחר לשתף פעולה של הנאשם 1 (הבן), סייע לו להימלט בלא לדווח על כך למשטרת ישראל, ושהה עמו בדירה בטבריה. עקב כך, הורה כב' השופט מוסק, בין היתר, על חילוט הערבות צד ג' עליה חתם הנאשם שלפניי בסך 30,000 ₪. יוער כי בישיבה שהתקיימה לפניי ביום 28.6.2015, עדכנה המאשימה כי סכום הכסף הנ"ל לא שולם עד היום, ולפיכך הועבר לטיפול המרכז לגביית קנסות.

7. שנית, הוגשו לעיוני שני פסקי-דין הנוגעים לנאשם 1 (הבן): האחד, הוא גזר-דין שניתן בעניינו של הנאשם 1 בבית-המשפט המחוזי בירושלים על-ידי כב' השופטת רנר (ת"פ י-ם) 30416-01-13 מדינת ישראל נ' דלאל ואח' (4.1.2015). באותו גזר-דין, גזרה כב' השופטת רנר עונש כולל על הנאשם 1 (הבן) בגין מכלול העבירות בהן הורשע לפניו - הן בתיק העיקרי שנדון בבית-המשפט המחוזי, במסגרתו הורשע הנאשם 1 לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של

שוד וקשירת קשר לביצוע עוון; והן בתיק הנוכחי שצורף לתיק העיקרי בבית-המשפט המחוזי, במסגרתו הורשע הנאשם 1 לפי הודאתו בעבירות של הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי משפט בנסיבות המתוארות בכתב-האישום שלפניי.

8. פסק-הדין השני שהוגש לעיוני בהקשר זה, הוא פסק-דין של בית-המשפט העליון שקיבל את הערעור שהגישה המדינה על קולת העונש שהשיתה כב' השופטת רנר בבית-המשפט המחוזי על הבן, הנאשם 1 (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.2015)). בע"פ 1261/15 דלאל הנ"ל נפסק כי מתחם העונש ההולם בגין **העבירה המושלמת של הפרת הוראה חוקית** בה הורשע הנאשם 1 (הבן) בנוגע לפרשה הנוכחית, נע בין **3 ל-12 חודשי מאסר**. עוד צוין בפסק-הדין כי העבירה של שיבוש מהלכי משפט שאף בה הורשע הנאשם 1, היוותה נסיבה להחמרת מתחם העונש ההולם כפי שנקבע (שם, פסקה 44). למען שלמות התמונה, אעיר כי בסופה של דרך, העמיד בית-המשפט העליון את עונשו של הנאשם 1 (הבן) על 42 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, מדובר בעונש כולל בגין מלוא העבירות בהן הורשע הנאשם 1 לפני בית-המשפט המחוזי, ולפיכך אין ללמוד מאותו עונש כולל לעניינו (זאת, להבדיל ממתחם העונש ההולם שהוזכר לעיל, אשר התייחס לעבירה המושלמת של הפרת הוראה חוקית כאירוע נפרד, במנותק מהעבירות בהן הורשע הבן בתיק העיקרי שהתנהל בעניינו).

טיעוני הצדדים לעונש בעניינו של הנאשם שלפניי

9. באי-כוח המאשימה, עו"ד יובל קדר ועו"ד ג'ניה קליימן, עמדו על נסיבות ביצוע העבירה ועל הערכים שנפגעו בגינה. מלכתחילה, טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה של סיוע להפרת הוראה חוקית בה הורשע הנאשם שלפניי, נע משל"צ ועד מאסר למשך מספר חודשים. בטיעונים המשלימים שנשמעו לאחר מתן פסק-הדין של בית-המשפט העליון בעניינו של הנאשם 1 (הבן) בע"פ 1261/15 דלאל הנ"ל, טענה המאשימה כי המתחם שנטען על-ידה בעניינו של הנאשם שלפניי (האב), מתיישב עם מתחם הענישה ההולמת כפי שנקבע על-ידי בית-המשפט העליון באותה פרשה בעניינו של הנאשם 1 (הבן). בד בבד, צוין כי "המגמה הברורה של העליון היא להחמיר במתחם של האירוע הנדון" (פרוטוקול דיון מיום 10.9.2015, עמ' 16, ש' 2-1). אשר לעונש המתאים - המאשימה עתרה להטיל על הנאשם שלפניי (האב) עונש המצוי בחלקו האמצעי של המתחם הנטען, קרי- מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

10. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד איתמר בן-עמי, טען מלכתחילה כי רף הענישה בגין עבירה מושלמת של הפרת הוראה חוקית, נע ממאסר על תנאי והתחייבות עצמית ועד מאסר על תנאי וקנס (בעניין זה הפנה הסנגור לאסמכתאות מן הפסיקה). לגישת הסנגור, מאחר שמרשו הורשע בסיוע להפרת הוראה חוקית (להבדיל מעבירה מושלמת), הרי מתחם העונש ההולם ראוי שיהא נמוך מכך. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו, לרבות ההודאה, מצבו הבריאותי והכלכלי של הנאשם, הדילמה האנושית עמה נאלץ הנאשם להתמודד כאב-מפקח מול בנו שהפר תנאי שחרור מגבילים ממעצר, וכן החלטת כב' השופט מוסק על חילוט הערבות צד ג' עליה חתם הנאשם כמפקח בסך 30,000 ₪. בהתחשב בכל אלה, עתר הסנגור להסתפק בהטלת עונש מאסר מותנה והתחייבות. במסגרת הטיעונים המשלימים לעונש, בעקבות התייחסות למתחם הענישה ההולמת שנקבע על-ידי בית-המשפט העליון בעניינו של נאשם 1 (הבן) בע"פ 1261/15 דלאל הנ"ל, עתר הסנגור באופן חלופי להטלת צו של"צ לפי המלצת תסקיר שירות המבחן.

מתחם העונש ההולם

11. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

12. **הערכים החברתיים המוגנים** במסגרת העבירה של הפרת הוראה חוקית או סיוע לה, ענינם בשמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק תוך כיבוד החלטות וצווים שיפוטיים, ותוך מניעת פגיעה בסדרי עשיית משפט.

13. **בחינת נסיבות ביצוע העבירה** מעלה כי הנאשם מעל בתפקידו כמפקח ולא דיווח על הפרת תנאי השחרור על-ידי בנו, הנאשם 1, לאחר שהאחרון פירק אזיק אלקטרוני וברח ממעצר בית מלא בו אמור היה לשהות לפי צו שיפוטי. יתרה מזאת; הנאשם עמד בקשר עם בנו, הנאשם 1, לאורך כל תקופת ההפרה בת למעלה משמונה חודשים, ואף הגדיל לעשות ועבר להתגורר עם הבן בטבריה וכן סייע לו בתשלום שכר-הדירה.

הנה כי כן, אין עסקין בסיוע להפרה טכנית באופייה. עסקין בסיוע להפרה חמורה ובוטה של צו שיפוטי בנוגע לתנאים מגבילים לשחרור ממעצר בפיקוח אלקטרוני, כאשר הסיוע לא היה רגעי או חולף, אלא התמשך על-פני שבועות וחודשים. זאת ועוד; הסיוע לא התבטא במחדל בלבד בדמות אי דיווח על הפרת ההוראה החוקית לרשויות אכיפת החוק. הסיוע במקרה דנן נשא אופי אקטיבי, שכן הנאשם הצטרף לבנו, הנאשם 1, וסייע לו במימון שכר הדירה אליה ברח. הנזק שנגרם כתוצאה מכך מפורט בעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם שלפניי. ביטוי היה בכך שההליכים הפליליים כנגד הנאשם 1 (הבן) וכנגד שותפיו עוכבו במהלך החודשים הארוכים בהם ברח הנאשם 1 ממעצר הבית בו אמור היה לשהות, וזאת בסיועו של הנאשם שלפניי. זאת ועוד; הנזק התבטא במאמצים שנאלצה משטרת ישראל להשקיע בניסיון לאתר את הנאשם 1 (הבן), בעת שהנאשם שלפניי שהה עמו וסייע לו בבריחתו.

ודוק, לא נעלמה מעיני טענת הסנגור לפיה במהלך החודשים בהם הנאשם שהה בטבריה ביחד עם בנו, הנאשם 1, הוא ידע כי בתו (זו אשר בביתה היה אמור הנאשם 1 לשהות במעצר בית מלא), דיווחה למשטרה על דבר ההפרה. המאשימה אישרה כי טענה זו אכן מתיישבת עם חומר הראיות בתיק (פרוטוקול דיון מיום 17.12.2014, עמ' 11, ש' 18). דא עקא, אני בדעה כי אין בטענה האמורה כדי להפחית באופן מהותי מחומרת מעשיו של הנאשם. דווקא מאחר שהנאשם ידע כי המשטרה מודעת לדבר הבריחה של בנו ממעצר הבית המלא בו הוא היה אמור לשהות וכן מחפשת אחריו, היה עליו למלא את תפקידו כמפקח, ולכל הפחות לא לסייע לבן לשהות חודשים ארוכים בבריחה מרשויות אכיפת החוק תוך הפרה חמורה של צו שיפוטי. אופן התנהלותו של הנאשם במקרה דנן הפרה את האמון שנתן בו בית-המשפט כאשר מינה אותו למפקח על בנו, והיא עלולה להצביע על העדר מורא ועל זלזול בשלטון החוק. זאת ועוד; התנהלות מן הסוג הנדון עלולה להוביל להחלשתו של מוסד מעצר הבית, בשים לב לכך שהוא מושתת באופן ברור על האמון שבית-המשפט נותן במפקחים הנוטלים על עצמם את אחריות הפיקוח.

14. **אשר לענישה הנוהגת** - עסקין בסיוע לעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין. העונש המרבי הקבוע לצד העבירה המושלמת הוא מאסר ארבע שנים. בהתאם לסעיף 32 לחוק העונשין, העונש המרבי בגין סיוע לעבירה האמורה, הוא מאסר שנתיים.

בחינת פסיקתם של בתי-המשפט מעלה כי קשה לאתר מקרים הדומים בנסיבותיהם למקרה שלפניי, שכן מעטים המקרים בהם הסיוע להפרת תנאי השחרור ממעצר היה מהותי לפי טיבו, וכן התמשך על-פני תקופת-זמן משמעותית כפי שאירע במקרה דנן. עיון בפסיקה הרלוונטית מעלה כי טווח הענישה הנוהגת בגין עבירה מושלמת של הפרת הוראה חוקית הוא מגוון, ונע ממאסר מותנה ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל - הכל, בהתחשב בטיב ההפרה, משכה, הנזק שנגרם בגינה, נסיבותיו האישיות של הנאשם ועוד (ראו והשוו לפסיקתם של בתי-המשפט המחוזיים: ת"פ (מחוזי נצרת) 7860-01-13 מדינת ישראל נ' הייב (11.9.2014), פסקאות 51-52; ת"פ (מחוזי מרכז) 51749-10-13 מדינת ישראל נ' וחידי (26.8.2014), פסקה 19; עוד ראו והשוו לפסיקתם של בתי משפט השלום: ת"פ (שלום ראשל"צ) 4430/07 מדינת ישראל נ' זירזי (8.2.2010); ת"פ (שלום רחובות) 1965-12-12 מדינת ישראל נ' כהן (15.9.2014); ת"פ (שלום רחובות) 51870-07-13 מדינת ישראל נ' צנעאני (8.9.2014); ת"פ (שלום ים) 29676-07-15 מדינת ישראל נ' אפרתי (16.9.2015)).

אזכיר כי בע"פ 1261/15 דלאל הנ"ל, פסק בית-המשפט העליון בהתייחס לנסיבות הפרשה שלפניי, כי בגין העבירה המושלמת של הפרת הוראה חוקית שבוצעה על-ידי הנאשם 1 (הבן), מתחם הענישה ההולמת נע **מ- 3 עד 12 חודשי מאסר**. זאת, תוך שצוין כי העבירה של שיבוש מהלכי משפט שאף בה הורשע הנאשם 1, היוותה נסיבה להחמרת המתחם האמור (ראו: פסקה 8 בדבריי לעיל). בהתחשב בכך, אני סבורה כי מתחם הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם שלפניי (האב), ראוי שיהא נמוך יותר מזה שנקבע בע"פ 1261/15 דלאל הנ"ל, שכן הנאשם שלפניי הנו בגדר מסייע לעבירה של הפרת הוראה חוקית, וכן לא יוחסה לו בכתב-האישום המתוקן עבירה של סיוע לשיבוש מהלכי משפט. בהקשר זה, אזכיר כי בפסיקתו של בית-המשפט העליון נקבע כי: "...כידוע, העונש בגין מעשה הסיוע יעמוד על מחצית העונש המרבי שנקבע בגין העבירה המושלמת...מעיקרון זה נובע שככלל, עונשו של המסייע יהיה קל יותר מעונשו של המבצע העיקרי, נוכח חומרתו הפחותה והעקיפה של מעשה הסיוע...ואולם, מכאן אין להסיק כי גזירת עונשו של המסייע תיעשה באופן מכאני, כך שהעונש יועמד תמיד על מחצית מעונשו של המבצע העיקרי" (ע"פ 8598/14 אלמליח נ' מדינת ישראל (1.3.2015), פסקה 10 (ההדגשות אינן במקור-ד.כ.ל)). כפי שהובהר לעיל, במקרה דנן מדובר בסיוע מהותי להפרה בוטה של הוראה חוקית, כשהסיוע התמשך על-פני תקופת זמן משמעותית, נשא אופי אקטיבי והוביל לנזקים ממשיים. בהתחשב בכך, אני בדעה כי ראוי שמתחם הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם שלפניי (האב) יתחיל מרכיב של מאסר בפועל. עם זאת, משך המאסר בפועל ודרך ריצויו ברף התחתון של המתחם שייקבע, יהיו פחותים ביחס לרף התחתון של המתחם שנקבע בע"פ 1261/15 דלאל הנ"ל לענין העבירה המושלמת.

15. סיכומם של דברים עד כה - בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה במקרה דנן; בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה; וכן בשים לב לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם במקרה זה נע מ- 30 ימי מאסר בפועל (הניתנים במקרים מתאימים לריצוי בדרך של עבודות שירות) ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל**.

16. בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה ממשית לחרוג לקולא משיקולי שיקום מהמתחם שנקבע, ולכן לא ראיתי לאמץ את ההמלצה העונשית של שירות המבחן לצו של"צ. אף לא ראיתי לחרוג לחומרה מהמתחם שנקבע משיקולי הגנה על שלום הציבור.

קביעת העונש המתאים

17. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן. בנוסף, לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת אישיותו כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני הסנגור לפניי. בין היתר, לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, את מצבו הבריאותי ואת מצבו הכלכלי שאינו מן המשופרים. כמו כן, התחשבתי בכך שבעניינו של הנאשם חולטה ערבות צד ג' בסך 30,000 ₪ לפי החלטת כב' השופט מוסק (ראו: פסקה 6 לעיל), אף כי ראוי להזכיר שסכום זה לא שולם עד היום והועבר להליכי גבייה.

לחובת הנאשם שקלתי את חומרת המעשים ונסיבות ביצועם, וכן את הצורך בהשתת ענישה משמעותית שיהיה בה בכדי להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנותם. אוסיף כי מאז ביצוע העבירה חלפה כשנה וחצי. עם זאת, חלוק הזמן מוטל בעיקרו על כתפי הנאשם, שכן מלכתחילה כתב האישום הוגש ללא שיהיו ממשי. ההתמשכות בניהול ההליך נבעה מהזדמנויות חוזרות ונשנות שניתנו לנאשם על-מנת שיתייצב אצל הממונה על עבודות השירות וישתף פעולה עמו.

למען שלמות התמונה, אוסיף כי לנאשם עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות (רובן בגין עבירות אלימות). מכאן שאין מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם בפלילים. יחד עם זאת, מדובר בעבירות שבוצעו לפני זמן ניכר, ושהרשעות בגין התיישנו.

18. אומר בגילוי כי אלמלא הנסיבות לקולא כפי שפורטו לעיל, הייתי רואה להעמיד את עונשו של הנאשם מעל לרף התחתון של המתחם שנקבע, בין היתר על-מנת להעביר ליחיד ולרבים מסר עונשי מרתיע מפני הישנות מעשים מן הסוג הנדון בתיק זה. יחד עם זאת, נוכח השיקולים לקולא ונוכח המפורט בתסקיר שירות המבחן, לא ראיתי למצות את הדין עם הנאשם, ולפיכך אעמיד את עונשו ברף התחתון של המתחם שנקבע. כמו כן, בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובשים לב לחילוט הערבות צד ג' בסך 30,000 ₪, אמנע מהטלת קנס כספי עליו.

סוף דבר

19. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 30 ימי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 19.1.2016 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו

לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה שבה הורשע.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ו, 18 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.